

C42 – SLAN5

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

23 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van maatregelen om het onverdoofd castreren van biggen aan banden te leggen 1
- Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de maatregelen tot verbreding van de landbouwactiviteiten in het kader van het beleidsplan 2007 4

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van maatregelen om het onverdoofd castreren van biggen aan banden te leggen

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 4 oktober was het Werelddierendag. Overal in de wereld vonden toen acties plaats om het leed dat dieren ondergaan aan de orde te stellen.

Mijnheer de minister-president, ook bij ons werd actie gevoerd door de dierenrechtenbeweging, meer bepaald voor uw kabinet. De concrete aanleiding voor de actie dit jaar was het uitblijven van een regeling om het onverdoofd castreren van biggen aan banden te leggen.

Dagelijks worden in ons land 15.000 biggen onverdoofd gecastreerd. Op jaarbasis zijn dat ongeveer 5,6 miljoen biggen. Er wordt wel eens gezegd dat er in Vlaanderen meer varkens zijn dan Vlamingen. Deze ingreep gaat gepaard met ontzettend veel leed. Niet enkel tijdens de ingreep, maar ook de dagen erna zien deze jonge dieren af door de onverdoofde ingreep.

Op 5 januari 2007 heeft uw voorganger, toenmalig minister-president en minister van Landbouw Yves Leterme, een eerste rondetafelconferentie georganiseerd. Hij beloofde daar om maatregelen uit te werken en om tegen juli 2007 een tweede rondetafelconferentie te organiseren. Mijnheer de minister-president, ondertussen hebt u de plaats van de heer Leterme ingenomen, maar we zitten nog altijd te wachten op de beloftes die toen werden gemaakt.

Volgens een akkoord tussen de overheid, de varkenssector, onderzoekers en de dierenrechtenbeweging, zouden normaal gezien in Vlaanderen vanaf 2006 geen onverdoofde varkenscastraties meer worden uitgevoerd en zouden tegen 2009 geen chirurgische castraties meer moeten gebeuren. Dat alternatieven mogelijk zijn, bewijzen minder pijnlijke methodes, zoals die onder andere worden toegepast in Noorwegen, Australië en Nieuw-Zeeland.

Mijnheer de minister, wat is de huidige stand van zaken betreffende het beloofde uitfasen van het onverdoofd castreren van varkens?

Bent u het eens met het feit dat onverdoofd castreren onnodig leed veroorzaakt bij deze biggen en bijgevolg zo snel mogelijk verbannen zou moeten worden? Ziet u daar de noodzaak en het nut van in?

Welke concrete maatregelen zult u daartoe nemen en in welk tijds kader plaatst u die?

Wanneer zal de beloofde tweede rondetafelconferentie georganiseerd worden?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil me afzetten tegen de ongenuanceerde en smakeloze campagne van GAIA (Global Action in the Interest of Animals) en ook een beetje tegen de negatieve toon van de vraag.

Als we de vraagsteller horen en de campagne van GAIA zien, lijkt het erop dat varkenshouders niet geïnteresseerd zijn in dierenwelzijn. Dat is duidelijk niet zo. Ik denk dat we het voorbije decennium gemerkt hebben dat ook bij de varkenshouders het besef is gegroeid dat dierenwelzijn belangrijk is. Buiten enkele cowboys, zoals wij die dan noemen, is de sector daar ook mee begaan.

Mijnheer Glorieux, het castreren van biggen is voor de varkenshouders niet alleen een zaak van dierenwelzijn, maar ook een tijdrovend en onaangenaam karwei.

Wat in de vraagstelling van de heer Glorieux en in de campagne van GAIA weinig of niet aan bod komt, is dat, ondanks de voorbeelden van Australië, Nieuw-Zeeland en Noorwegen, er in wetenschappelijke kringen nog altijd mensen zijn die twijfelen aan de efficiëntie van de momenteel bestaande alternatieven. In de vraagstelling wordt ook geen melding gemaakt van een economisch verantwoord alternatief. De sector is wel degelijk bereid om maatregelen te nemen, maar dan moet het voor de sector ook economisch verantwoord zijn.

Ook de Europese Commissie heeft gezegd dat eenzijdige maatregelen, van België bijvoorbeeld, eigenlijk de zaak niet oplossen. Het enige dat we ermee bereiken, is dat we onze concurrentiepositie verzwakken en de productie eigenlijk naar andere landen doen transfereën, waar met dierenwelzijn minder rekening wordt gehouden dan in ons land.

Mijnheer de voorzitter, dat waren mijn belangrijkste opmerkingen bij de vraagstelling van de heer Glorieux, maar de vragen zijn wel terecht natuurlijk. Het gaat om de opvolging van onze vragen in de commissie van

december vorig jaar, waar de toenmalige minister-president een en ander heeft aangekondigd (*Hand.* VI. Parl. 2006-07, nr. C48). In die zin ondersteun ik wel de vragen van de heer Glorieux.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Glorieux. Namens mijn fractie deel ik zijn terechte bekommernis over de onverdoofde castratie, die tot op heden nog steeds gebeurt.

Volgens mijn partij is het wegnemen van lichaamsdelen van een dier, zonder het te verdoven, eigenlijk niet meer van deze tijd en valt het ook niet goed te keuren omwille van het nutsgebruik van het dier. Er moeten dus inspanningen gebeuren om deze praktijk overbodig te maken en zo een stap vooruit te zetten inzake dierenwelzijn.

De problematiek is hier al aan bod gekomen. Toen werd verwezen naar de rondetafelconferentie van begin dit jaar. Mijnheer de minister-president, wat is de stand van zaken? Is er al vooruitgang geboekt?

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, ik denk dat landbouw – en ik moet u daar niet van overtuigen – een economische aangelegenheid is, waarbij uiteraard rekening gehouden moet worden met regels op het vlak van milieu en dierenwelzijn.

Maar de wijze waarop het specifiek gebeurt, zou best in een verantwoorde, Europese context geplaatst worden, zodat er op dat vlak ook geen valse concurrentie is en waardoor, wat aan de ene kant van de grens geldig is, ook aan de andere kant van de grens geldig is.

Mijnheer de minister-president, hoever is het wetenschappelijk onderzoek op dit vlak gevorderd? Er waren een aantal onderzoeken aan de gang bij het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). Wat is hiervan de stand van zaken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, misschien is het toch goed om toe te lichten waarom die beren gecastreerd worden. De reden is dat bij niet-gecastreerde mannelijke varkens berengeur ontwikkeld kan worden, die een afwijkende smaak veroorzaakt die door de consument niet wordt gehonoreerd. De essentie van heel dit probleem is dat de consument dit vlees met een berengeur niet lust, niet wil kopen en er niet mee geconfronteerd wil worden.

Het castreren van de biggen in de eerste levensdagen veroorzaakt pijn en stress. Alle partijen erkennen dat, als we dit kunnen vermijden, we dat ook zouden moeten doen. Daar is geen discussie over.

Er werd terecht verwezen naar een principiële akkoord tussen de federale overheid, een aantal organisaties uit de varkenssector, onderzoekers en de dierenrechtenbeweging. Het principeakkoord zegt dat ernaar gestreefd moet worden om het onverdoofd castreren van varkens stop te zetten tegen 2006 en om tegen 2009 geen chirurgische castratie meer uit te voeren. Daar is wel de voorwaarde aan verbonden dat geschikte alternatieven voorhanden zouden zijn. Dat is het akkoord dat werd afgesloten.

De alternatieven voor het onverdoofd chirurgisch castreren van varkens zijn thans in onderzoek en in volle ontwikkeling, maar op dit moment niet evident. Dat blijkt ook uit een aantal praktijkervaringen in het buitenland.

In Noorwegen is er sinds 2002 een verbod op het chirurgisch castreren zonder verdoving. Als alternatief wordt gecastreerd onder lokale verdoving door een dierenarts. Uit internationaal onderzoek blijkt dat plaatselijk geïnjecteerde verdoving effectief de pijn vermindert op het moment van de chirurgische castratie, maar dat ook het inspuiten zelf voor heel wat pijn en stress zorgt. Op zijn minst bestaat er een groot vermoeden dat castreren met gebruik van lokaal geïnjecteerde verdovingsmiddelen, zoals momenteel in Noorwegen wordt toegepast, geen definitieve, duurzame oplossing is.

In Australië en een aantal andere landen wordt immunoneutralisatie of -castratie met succes toegepast. Dat is een techniek waarbij het hormoon GnRH (gonadotropin-releasing hormone) dat zorgt voor de ontwikkeling van de teelballen, afgebroken wordt door het toedienen van een vaccin dat antistoffen tegen het hormoon GnRH uitlokt.

Hoewel er geen risico's zouden zijn voor de gezondheid van de verbruiker, is een mogelijke afkeer van de consument voor het toedienen van een dergelijk vaccin niet ondenkbaar. Ik denk dat dit denkspoor een doordachte communicatiestrategie vereist, wil men de consument niet onnodig ongerust maken. In Europa is deze techniek tot op heden echter nog niet erkend.

Mijnheer Glorieux, het onverdoofd castreren van varkens is volgens de Europese regelgeving niet verboden, mits het tijdens de eerste levensweek gebeurt. Dat is ook de gangbare praktijk in ons land. De procedure om de Belgische wetgeving, die thans castreren zonder verdoving toelaat binnen een periode van vier weken na de geboorte, af te stemmen op de Europese wetgeving – die beperkter is – moet zo snel mogelijk rond zijn.

De Vlaamse Regering heeft vorige week haar akkoord betuigd met het ontwerp van KB. Het eerste positieve element is dus dat de Belgische wetgeving in overeenstemming wordt gebracht met de Europese, en castratie dus alleen nog mogelijk is in de eerste levensweek.

Het probleem is dat vlees van niet-gecastreerde beren niet of nauwelijks te commercialiseren valt. De distri-

butiesector wil het risico op berengeur niet lopen door vlees van niet-gecastreerde dieren aan te kopen. Er bestaat met andere woorden geen noemenswaardig afzetkanaal voor vlees van ongecastreerde beren.

In uw derde vraag vroeg u welke concrete maatregelen ik zal nemen en binnen welk tijds kader. Er werd al naar verwezen dat in januari 2007 op initiatief van de heer Yves Leterme een rondetafelgesprek met de betrokken partijen werd georganiseerd over het thema. U kent de algemene conclusies, maar ik wil ze hier toch nog even onder de aandacht brengen.

Ten eerste werd geconcludeerd dat, buiten eventuele nichemarkten, het enige op zeer korte termijn haalbare alternatief, namelijk het castreren met lokale verdoving, op lange termijn geen duurzame oplossing biedt. Het is sterk kostprijsverhogend, want het moet door een dierenarts gebeuren, en er is de bijkomende stress van de verdoving.

Ten tweede werd geconcludeerd dat een nog steeds op relatief korte termijn te realiseren denkspoor de immunoneutralisatie of -castratie is. Dat is het toedienen van een vaccin. Dit zou een meer duurzaam alternatief kunnen zijn.

Ten derde werd geconcludeerd dat de meest duurzame alternatieven slechts op langere termijn te realiseren zijn: het seksen van sperma, de selectie enzovoort.

In maart 2007 organiseerden ILVO-Dier en de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling een studiedag te Melle met als thema 'Alternatieven voor chirurgische castratie van biggen: een wetenschappelijke stand van zaken'. De globale conclusies die tijdens het vermelde rondetafelgesprek werden geformuleerd, werden op basis van de toen beschikbare gegevens ook vanuit wetenschappelijke hoek in grote mate onderschreven.

Wat is op korte termijn mogelijk in Vlaanderen? In de landen waar lokale verdoving toegepast of onderzocht wordt, gebeurt die meestal met lidocaïne, wat in België/Europa niet erkend is voor varkens of andere dieren die in de voedselketen terechtkomen. Er wordt niet verwacht dat commerciële bedrijven dergelijke dossiers zullen voorbereiden. Met betrekking tot de alternatieven, zoals procaïne, dat wel een erkenning heeft, is er dan weer minder ervaring en minder bewijs van de effectiviteit. Castreren onder lokale verdoving is wellicht hoogstens een tussenoplossing die echter een registratie van de best werkende middelen vereist. Die registratie is er nu niet.

Naast de lokale verdoving is er de immunoneutralisatie of -castratie met een vaccin. De firma Pfizer Animal Health is bezig met een Europese erkenningsprocedure voor een immunovaccin. Beslissingen worden verwacht tegen de tweede helft van 2008. Bij een positieve beslissing zou het vaccin eind 2008 op de markt kunnen komen in Europa en dus ook in België. Bij een gelijkblijvende wetgeving zal het door een dierenarts kunnen

worden toegediend. Om de varkenshouders zelf het vaccin te laten toedienen, zullen aanpassingen aan de wettelijke omkadering vereist zijn. Voorlopig is alleen Pfizer actief op dit vlak en is het dus wachten op de wettelijke omkadering.

Ik kom tot de lopende onderzoeken. Op de Eenheid Dier van het ILVO loopt momenteel het zogenaamde 'berengeurproject', dat pas wordt afgerond in 2009. Hierin wordt gezocht naar alternatieven op het vlak van management, waardoor het aantal risicogeveallen op berengeur verlaagt in combinatie met de immunocastratie of het vroegtijdig slachten van beren. Het ILVO is tevens actief in een Europees consortium inzake de castratieproblematiek.

Verder wordt door mijn administratie het project 'Intacte beren: productie en afzetmogelijkheden in nichemarkten' voorbereid. De gangbare distributiekanaalen in Vlaanderen zijn momenteel niet geneigd om systematisch vlees van ongecastreerde beren te verhandelen. Wellicht zijn er voor een beperkt aantal varkenshouders die zich richten op nichemarkten, wel afzetmogelijkheden. Dit wordt onderzocht in het project. Het project bevindt zich momenteel voor advies bij de Inspectie van financiën.

Dit gebeurt op korte termijn en toont aan dat we het probleem niet negeren. We zijn er vrij intensief mee bezig om een voor iedereen aanvaardbare oplossing te vinden, ook voor de biggen.

Alternatieven die op lange termijn perspectieven kunnen bieden, zijn het zogenaamde seksen van sperma, waardoor alleen zeugjes worden geboren, en selectie. In dit kader werd door de Animal Science Group in het voorjaar van 2006 gerapporteerd dat er een techniek werd ontwikkeld om de eiwitten die bij de vorming van berengeur betrokken zijn, te identificeren. Hierdoor zou op langere termijn kunnen worden geselecteerd op het niet voorkomen van berengeur, zonder in te boeten op bijvoorbeeld de vruchtbaarheid. Op langere termijn kan selectie een oplossing bieden voor het probleem.

Mijnheer Glorieux, u vroeg naar een tweede rondetafelconferentie. Ik heb de mensen die ook al voor mijn kabinet hebben postgevat, reeds in augustus laten weten dat ik aan mijn administratie opnieuw een stand van zaken zou vragen van alle mogelijke alternatieven voor het castreren van biggen. Ze hebben dat resultaat niet afgewacht. Ik heb u de grote lijnen gegeven.

Voor een duurzame oplossing, naast de oplossing op heel lange termijn in verband met het seksen van sperma, wordt veel verwacht van de ontwikkeling van het vaccin door Pfizer. De timing is heel realistisch. Ondertussen zijn we volop bezig met duurzame oplossingen. Ik hoop dat ik dit aan de hand van de vele elementen heb kunnen aantonen. Ik wil ook wel een rondetafelconferentie organiseren. Dat is misschien niet zo

moeilijk, maar ik wil dan wel vooruitgang kunnen boeken. Er worden inspanningen gedaan en er zijn onderzoeken lopende. We erkennen het probleem. Er wordt aan gewerkt. Ik begrijp dat dierenrechtenorganisaties en bepaalde parlementsleden vinden dat het sneller moet gaan, maar ik doe er, samen met de administratie, alles aan om dit probleem, dat trouwens al een heel tijdje bestaat, op een duurzame wijze uit de wereld te helpen en om dat zo goed mogelijk voor te bereiden.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil even op uw allerlaatste opmerking inpikken. Het gaat inderdaad om een probleem dat al langer bestaat. Dat is nu net een van de bekommernissen die ik heb willen uiten. Er wordt al lang overleg gepleegd, er wordt al lang onderhandeld en er worden al lang alternatieve maatregelen geïnventariseerd en onderzocht. Die zijn er ondertussen wel al, ze moeten gewoon concreet worden ingevoerd. Het probleem is dat men de zaken telkens weer voor zich uitschuift.

De berengeur is inderdaad een probleem dat zich kan voordoen bij 5 tot 15 percent van de beren. Ondertussen zijn er al heel wat andere behandelingsmethodes. Het is ook mogelijk om bepaalde voedingsstoffen te geven aan die varkens, waardoor ze veel minder kans hebben om de berengeur te ontwikkelen. Een andere oplossing is het slachten voor het dier 85 kilo weegt. Er zijn ook andere castratiemogelijkheden, bijvoorbeeld de immunocastratie.

Het is in elk geval belangrijk dat de castratie, zolang die nog plaatsvindt, minstens onder verdoving gebeurt, door een dierenarts wordt uitgevoerd en dat er ook napijnbestrijding is. Ik hoor nogal makkelijk economische argumenten gebruiken, maar we mogen niet vergeten dat het om levende wezens gaat. De dieren kunnen pijn voelen en hebben emoties. Ze kunnen niet zomaar als een louter economisch object worden beschouwd.

Ik ben natuurlijk wel heel blij dat eindelijk de Europese richtlijn van 9 november 2001 zal worden omgezet. Ondanks die richtlijn bleef de castratie in ons land tot op heden plaatsvinden zonder verdoving, werd die uitgevoerd door niet-bevoegde personen en gebeurde de castratie tot een leeftijd van vier weken. Ik ben blij dat daarin snel verandering komt, maar dit is slechts een eerste kleine stap. We moeten snel komen tot een algemeen verbod op het onverdoofd castreren van de biggen. En kort daarna moet worden overgegaan op een verbod op de chirurgische castratie in het algemeen. Zoveel te beter als ook dit op Europees vlak moet gebeuren, maar misschien kunnen wij stappen voor verdere initiatieven zetten op de volgende landbouwconferentie.

Mijnheer de minister, het is dus goed dat de Europese richtlijn eindelijk in Belgische wet werd omgezet. Dat had al veel eerder moeten gebeuren. Ik denk dat we nog

verder moeten gaan. De alternatieven moeten niet nog een keer worden onderzocht en geïnventariseerd, we moeten ze gewoon implementeren. Dat werd trouwens een paar jaar geleden al beloofd tijdens eerdere overlegondes en rondetafelconferenties. Ook de sector heeft zich daar toen toe verbonden.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Glorieux, als u verwijst naar betogen van andere collega's, dan moet u heel goed luisteren. Het is niet de bedoeling om dit probleem onder de mat te vegen, maar we hebben wel aandacht gevraagd voor de landbouw als economische bedrijvigheid. Sommige aspecten moeten in een andere internationale context worden gezien. We hebben daar onmiddellijk aan toegevoegd dat voor ons ook leefmilieu en dierenwelzijn belangrijk zijn. Ook wij zijn vragende partij voor het voortzetten en het blijven opvolgen van het wetenschappelijk onderzoek. Het is een vorm van intellectuele correctheid tegenover de collega's om hun vragen op de juiste manier te plaatsen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Frans Wymeersch treedt als waarnemend voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de maatregelen tot verbreding van de landbouwactiviteiten in het kader van het beleidsplan 2007

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in de beleidsbrief 2007 voor landbouw- en plattelandsbeleid werd de klemtoon gelegd op innovatie en vernieuwing met als bedoeling te komen tot nog meer professionalisering van het agrarische bedrijfsleven. Een landbouwonderneming is vandaag immers veel meer dan louter een agrarische producent onderaan de keten.

De verbreding van de activiteiten die door boeren en tuinders worden ondernomen, is de voorbije jaren eveneens een belangrijk aandachtspunt geweest. De landbouwer of veehouder van voorheen is tegenwoordig op heel wat terreinen actief: bijvoorbeeld in de sociale sector met een zorgboerderij, als landschapsbeheerder in het natuurbeheer, via hoevewinkels in de gespecialiseerde kleinhandel, door het aanbieden van formules van hoefvetoerisme in de toeristische sector of zelfs in het kader van het behoud van levend erfgoed.

Ook het aspect verjonging van de sector speelt in deze hele beweging een belangrijke rol. Globaal lijkt een

positieve tendens aanwezig te zijn, maar zoals u allen weet, collega's: meten is weten. In de aanloop naar de beleidsbrief 2008 lijken een tussentijdse balans en een evaluatie op hun plaats.

Mijnheer de minister-president, is er uitzicht op concrete, kwantificeerbare resultaten van het ontwikkelde beleid ten aanzien van de verbreding en de verjonging?

Hoe evalueert u het gevoerde beleid inzake de verbreding op macro- en microniveau?

Bereiken de maatregelen de doelgroepen die we willen bereiken?

Zullen het huidige beleid inzake verbreding en het bijhorende plattelandsbeleid worden bestendigd of kunnen we bijstellingen verwachten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer De Meyer, in oktober 2006 heeft mijn voorganger het 'Actieplan voor jonge landbouwers' voorgesteld. Het bevatte verschillende onderdelen: de ontplooiing van alle kansen, een professionele start, jongeren als innovatieve motor en een toekomstgerichte kijk op Europa en Vlaanderen. In 2007 werd gestart met de uitvoering van de acties en er werden al enkele acties in concrete beleidsresultaten omgezet. In 2008 wordt deze uitvoeringsfase volop voortgezet. Met de jonge landbouwers wordt op periodieke basis over dit uitvoeringsproces teruggekoppeld.

Mijnheer De Meyer, de al bereikte oplossingen gaan bijvoorbeeld over onderwijs en vorming – ontplooiing van alle kansen –, aanpassing van de naschoolse vorming, modernisering van het secundair landbouwonderwijs, bedrijfsovernames – een professionele start –, optimaliseren van de begeleiding van jonge landbouwers bij bedrijfsovername en stimuleren van de oprichting van vennootschappen in de landbouw. Wat innovatie betreft, gaat het over jongeren als innovatieve motor, het verbeteren van de communicatie tussen onderzoek en de sector en aandacht voor innovatie en speciale aandacht voor de jonge landbouwers bij voorlichting en demoprojecten. In mijn schriftelijke antwoord geef ik meer tekst en uitleg.

Inzake het toekomstgericht beleid willen we duidelijkheid bieden over de toekomst van quota, toeslagrechten en nutriëntenhalte of emissierechten, de verbetering van de informatieverschaffing over milieuvergunningen, de vermindering van de schenkings- en successierechten op langdurig verpachte onroerende goederen, en ook voor de verbreding zijn er een aantal initiatieven. In totaal doen een kleine 5000 landbouwbedrijven aan één of meerdere vormen van verbreding.

De verbreding is een heel belangrijk element, evenals de verjonging. Wat de verjonging betreft, geef ik enkele

cijfers. In 2005 werden 218 aanvragen voor VLIF-vestigingssteun (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds) ingediend. In 2006 waren dat er 428. Dat is toch een serieuze verhoging.

Het Programma voor Plattelandsontwikkeling 2007-2013, waarvan ik hoop dat het binnenkort zal worden goedgekeurd, steunt op vier assen. Het programma is grotendeels een continuering van het beleid van het vorige programma, met een aantal wijzigingen vanwege de gewijzigde Europese regelgeving, maar dat is minder ingrijpend. Het beleid inzake verbreding en verjonging zal in dit kader onverminderd worden voortgezet.

Mijnheer De Meyer, as 1 beoogt de verbetering van het concurrentievermogen van de land- en tuinbouwsector. As 2 streeft naar een verbetering van het milieu en het platteland. As 3 heeft als doel de leefkwaliteit op het platteland en de diversificatie van de plattelandseconomie te verhogen. Bijkomend wordt het voormalig communautaire programma Leader ingeschreven als de vierde as van het programma. In mijn schriftelijk antwoord staat dat wat meer uitgebreid.

Met deze elementen hebt u toch duidelijkheid gekregen over het feit dat we het opgezette beleid verder implementeren. Buiten een aantal elementen, die in de beleidsbrief aan bod komen, gaan we voor continuïteit van het gevoerde beleid.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat we het gesprek ook gaan voortzetten bij de bespreking van de beleidsbrief. Ik ben bijzonder geïnteresseerd in de verbreding, ook in het kader van het plattelandsbeleid, bijvoorbeeld wat betreft beheerscontracten, hoefwinkels, hoefveterisme en zorgboerderijen. Wat is het economische belang ervan voor deze bedrijven op microvlak en in het algemeen?

Misschien kunt u mij daar later meer gegevens over bezorgen, tenzij u natuurlijk onmiddellijk kort en bondig kunt reageren.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer De Meyer, indien de uitgebreide tekst van mijn antwoord onvoldoende blijkt te zijn, kunnen we hier zeker op terugkomen tijdens de discussie over de beleidsbrief. Ik wil u graag alle cijfergegevens overmaken.

De heer Jos De Meyer: Als de commissie ze prioritair ontvangt, heb ik daar uiteraard geen enkel probleem mee.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

